

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinându-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesc abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Regele Carol I.

În Bucuresci și în întreaga Românie sunt mari sărbători naționale. Ieri s'au împlinit douăzeci-și-cinci de ani decând principele Carol de Hohenzollern-Sigmaringen s'a urcat pe tronul României.

Și rege și popor pot să privească cu mândrie înapoi la pătratul de secol trecut, căci a fost un period al izbândei, precum n'a mai avut poporul românesc nici-când în tot trecutul său.

În 10 Maiu 1866, când principele Carol s'a pus în fruntea statului român, atât Românii, cât și întreaga Europă nu erau încredințați, că această nouă dinastie va fi traică și va prinde rădăcini în pământul românesc. În România stările nu erau consolidate. Situația politică europeană era pe atunci destul de nesigură.

Dar' principele Carol de pe atunci încă, adevărat din momentul când s'a hotărât a pași ca Domn al României, a fost gata a aduce jertfe pentru noua sa țară și pentru poporul său. Nici stările aflate în Românie, nici războaiele, care Europa privia pe atunci la Bucuresci, n'au putut să abată pe tinărul principe din calea sa. Cu curaj, cu abnegație de sine, pătruns de un singur gând, de a folosi poporul român, principele Carol intră în palatul Domnilor din Bucuresci și se aședă pe tronul României.

Carol de Hohenzollern-Sigmaringen ca străin a venit în țară și ca străin a fost primit și considerat. Poporul privia cu venerație spre tronul român, unde ședea acum un principe german, dar' nu simțea iubirea adevărată, care leagă în mod atât de puternic pe Domn și pe popor. Cu toate-că frații noștri de dincolo de munți în nemărginitul lor simț de libertate au îngăduit cea mai viuă expresiune a acestui simțământ de străin, cu toate-că și astăzi încă societatea și puterea statului român permit ca să se tipărească și răspândească scrieri și ziare antidinastice, principele Carol a căutat să-și câștige prin fapte iubirea acestui popor.

Astăzi, după douăzeci-și-cinci de ani de domnie, regele Carol e după faptele și simțăminte sale cel dintău Român. Coroana de principe ce o primise a prefăcut-o în coroană de rege, — țeara tributară și

vasală a prefăcut-o într'o țeară independentă, ear' poporului său i-a păstrat neștirbite drepturile sale constituționale și i-a dat o dezvoltare liberă națională. Domnia lui Carol I. va fi una dintre cele mai strălucite domnii dintre toate domniile Țării-Românești, căci nici una din ele n'a fost mai bogată în fapte românești decât e domnia primului rege român Carol I.

Sărbătoarea, ce o sărbază deci astăzi poporul român e o sărbătoare națională în adevăratul înțeles al cuvântului. Ovațiunile ce se fac cu această ocaziune pentru Majestatea Sa regele Carol I. nu sânt numai forme de buna cuvință, ci ele sânt și trebuie să fie manifestațiuni de bucurie și de mulțumire, isvorite din inimii românești pentru un monarch, care douăzeci-și-cinci de ani a pus întreaga sa viață în serviciul cauzei române și care reprezintă astăzi prin succese strălucite întruparea acestei cauze. Poporul român, mândru de aceste rezultate strălucite, mândru de statul său, pe care l'a creat, mândru de pozițiunea sa, ce o ocupă după acești douăzeci-și-cinci de ani, nu poate să nu simțască și iubirea către Domnul său, care l'a condus cu atâta abnegație de sine, cu atâta stăruință și cu atâta vitejie în acest timp pe calea gloriei străbune. Ear' pentru regele Carol nu poate să existe o mai mare răsplătire a faptelor Sale glorioase, decât tocmai această iubire a poporului său, în mijlocul căruia acum douăzeci-și-cinci de ani el venise ca „străin”. Regele Carol încungiurat de poporul său recunosător și plin de iubire va fi pentru viitor stâncă neperitoare, de care se vor sdrobi toate primejdiile din lăuntru și din afară, care vor amenința statul și nea mul românesc. Această iubire ce leagă dinastia cu poporul va fi cea mai sigură garanție pentru trăinicia și dezvoltarea statului român, întemeiat prin dinastie și prin popor.

Douăzeci-și-cinci de ani sânt numai o clipită în viața unui popor. De D-zeu, ca aceasta clipită, pe care o sărbătoresc astăzi poporul român din regat, să planeze asupra viitorului și să fie un isvor nesecat de inspirație pentru toți, care sânt chemați a contribui la consolidarea și prosperarea statului român!

Ministrul Csáky face — episcopul Mețian tace. Foile jidano-maghiari publice următoarea telegramă din Timișoara cu data de 21 Maiu n.: „Fislogăbirul Recasului Ioanovich, în urma unei ordonanțe a ministrului de instrucție contele Csáky și la ordinul direct al comisiunii administrative comitatense, a făcut să scoată cu brachiul din școală și din locuina învățătorească pe învățătorul daco-român Eutimiu Miloșan, care pentru atitudinea sa față cu limba maghiară și față cu idea de stat maghiar de-a lung timp a fost în cercetare disciplinară”.

† Ioan Brătianu.

Despre înmormântarea lui I. C. Brătianu „România” primesc următoarele amănunte:

Ieri s'au împlinit douăzeci-și-cinci de ani decând M. S. regele, atunci principe, însoțit de I. C. Brătianu, căleca pentru primăoară pe pământul României. Ieri s'a deșus în mormânt acela, care a fost frunța între pleiada aleasă, care făcu mărirea țării: a fost înmormântat tocmai după o lună dela a șesa aniversară a morții lui C. A. Rosetti. A asistat la această înmormântare cetățeni din toate unghiurile țării, în număr de peste 10.000. N'a fost un județ, care să nu fi fost reprezentat. Noi cei din Bucuresci am plecat cu trenul ordinar de dimineață, cu care plecau membrii clubului liberal din capitală, însărcinați să meargă la Florica. O aglomerație ne mai vedută. Toți căutau să plece cu primul tren. Drumul până la Florica este dintre cele mai plătute, mai ales că nu sânt stații unde să stăm mult. Dela Leordeni încolo intrăm în regiunile dealurilor, acoperite cu vii și cu case, care înfățișează o plăcută priveliște.

Apropiindu-ne de Golești, toți se îmbuldesc la fereastră. Strigă: „Florica, Florica se aud; se vede casa albă pe dealul cu viaa familiei Brătianu, unde decedatul patriot vieții sale. Ajuși la gara Florica, cei sosiți formează un numeros convoiu, veniseră 1500 persoane numai cu acel tren și se îndreptăză astfel spre via. Poziția viiei și a casei este încântătoare. Mortul este expus sub un baldachin, făcut din ramuri de stejar și împodobit cu numeroase coroane. Cele mai multe coroane însă sânt acățate de pereții terasei casei. Mortul, îmbalsamat, are înfățișarea unui om, care a murit liniștit, trăsurile feței nu sânt mult schimbate. Defilează rînd pe rînd pe dinaintea mulțimei enormă ce șosesce cu cele șapte trenuri. Vor fi fost, care nici nu l'au putut vedea.

Majestatea Sa regele a fost reprezentat la înmormântarea prin principele de coroană

Ferdinand, care, însoțit de fratele său Wilhelm, a sosit la Florica precum la 2 oare, când s'a început serviciul divin. Înainte de a pleca cu corpul la mormânt, în sus în deal, unde a fost înmormântată Florica, ficea dintău a dlui Brătianu (născută la 1863, decedată la 1865), ale cărei oseminte s'au scos și s'au pus într'o urnă, s'au ținut discursurile. Au vorbit dnii Esarcu, Sturdza, Urechie, Aurelian, T. Rosetti, V. Lascăr și Nicolaid, aducând fiecare elogii decedatului.

La mormânt, a cărui pază a făcut-o locot. de dorobanți Spiroiu, foarte amabil cu reprezentanții presei, cosciugul a fost adus pe brațe de dnii Vintilă Brătianu, Dan Brătianu, Dr. Cantacuzino, N. Fleva, Beldiman, Ferechide, Nae Romanescu, I. Nenișescu, Vulturcu, Bursan, Telemac, E. Costinescu, Dimancea, Moruzzi și alți membri ai clubului liberal. După-ce corpul a fost sfințit de episcop, s'a luat iconița, care era în cosciug și, lăsându-se în cosciug un drapel și ramurile de palmieri cu inscripția „Lui Beppo” s'a pus capacul și s'a deșus în pământ acela, ce fu Ioan Brătianu.

Principii Ferdinand și Wilhelm, asistați de generalul I. Lahovary, maior Peticari, generalii Pilat și Berindei, au stat la mormânt până-ce s'a terminat ceremonia funebă.

Jos în vale în acest interval erau înșiruiți, pentru a da onorurile militare, 3 batalioane de dorobanți din Câmpulung, 1 escadron de călărași din Pitesci, 1 baterie de artilerie din Pitesci și o musică militară. Salve nu s'au tras din cauză, că d-na Pia Brătianu este bolnavă.

Un discurs academic al unui diplomat maghiar

(Urmare și fine.)

Ocupațiunea Bosniei a produs un mare resens, care apoi s'a pronunțat în parlament și afară de parlament în atacuri vehemente. Cine are Andrássy vede în creare singura chiecare a vieții, cine ca el luptă cu intențiuni atât de curate și cu convingere atât de sinceră pentru scopurile cele mai sublime ale statului, pe acela îl atinge de sigur dureros, când se vede nerecunoscut; însă o asemenea soarte nu va stîrni în sufletul său nici amărăciune, nici descurajare. Astfel se întempla și cu Andrássy. El nu șovăia sub atacurile

* La dreapta lui Ioan Brătianu în cosciug era un drapel tricolor, ear' la stînga trei ramuri de palmier, legate cu o panglică verde, pe care era inscripțiunea „Lui Beppo,” nume pe care familia C. A. Rosetti îl dase lui Ioan Brătianu și care este, după-cum se știe, al eroului unei poeme a lui Byron. Palmierul se obișnuiesc a se da aceluia, care a fost mare și puternic prin cuvânt și fapte, care a simțit binele și cu risicul vieții sale l'a făcut să triumfe; el este primit ca atribut al victoriei și al martiriului.

contra politice sale și purtarea sa nu slăbia sub efectul lor. Stăruitor și fără a renega nici pentru un singur moment principiile sale, lucra mai departe și în sfințit a avut succes, deși nu fără trudă. Firmsă era credința sa, că aducând roadele așteptate cu siguranță această parte a politice sale, el va fi și prin istorie justificat. Și mai curând decât ar fi așteptat s'a împlinit credința sa.

Astfel Andrássy a săvîrșit opera, la care ținute pe terenul politice orientale. Activitatea sa ca ministru de externe însă ar fi rămas incompletă, dacă s'ar fi mulțumit cu un astfel de rezultat. Nu numai la Răsărit, ci și la Apus adăpostirea edificiului politice externe a monarchiei era o chestiune, pentru care el a lucrat cu mult zel și abnegațiune.

Această din urmă țință Andrássy a ajuns-o prin încheierea tractatului de alianță cu Germania, a faptă ce cu drept cuvânt se preamărește ca fapta cea mai mare, ca meritul lui cel mai strălucit.

Astăzi e irelevant, dacă primul indemn cu privire la acest tractat a eșit dela el sau dela partea cealaltă. Întreaga carieră politică a lui Andrássy e o dovadă, că în toate timpurile el a fost un aderent al raporturilor amicale cu Germania. Și în forma, precum prin conlucrarea sa s'a încheiat alianța, ea trece cu însemnătatea și importanța sa departe preste defensiva comună, care constituie cuprinsul ei adevărat. Căci nu atât în punctațiunile ei e adevărata valoare a acestei alianțe, ci mai ales în spiritul, de care ea este străbătută. Acest spirit a pătruns ici și acolo cu încetul în simțământul poporului și ni-a dat învățătura, că prelungă apărarea în contra primejdiei comune nu poate să existe între noi în toate privințele decât totdeauna comunitate de interese, și că toamii din această cauză nu numai îndatoririle, ci și favorurile nu pot să fie la ambe părțile decât de aceeași valoare. Acest raport e raportul amiciției celei mai sincere, care se bazează pe conlucrațiunile rațiunii; el duce nu numai la rezolvarea justă și mulțumitoare pentru ambele părți a tuturor afacerilor dintre noi, ci reprezintă și în afară o putere, care amândurora ne garantează un scut satisfăcător. Astfel această alianță a devenit de o parte stîlpul cel mai puternic al păcii europene, ear' de altă parte și al culturii apusene.

Deabia a semnat Andrássy acest tractat și a și părăsit oficiul de externe. El prevedea, că pe temelia sigură ce a creat-o monarhia se va bucura de o epocă a liniștei. Și a socotit, că un bărbat de stat, care ca el a dobandit prin puterea sa de acțiune mari succese, va face bine, dacă, ajuns la țință, va deschide calea unei dezvoltări firesci treptate și va lăsa conducerea afacerilor cel puțin pentru un timp oare-care altora. Adînc atinsă era opiniunea publică a monarchiei prin re-

FOIȚA „TRIBUNEI”

Inima Ungurului.

Anecdota populară.

De

Th. D. Speranță.

Vrënd un Ungur să se ducă
Într'o vreme n' bătălie
Să se bată cu Muscalii
Sau cu cine dînsul scie,
Și fiind precăt se vede
În curajiu om tare foarte
De nimic n'avea el teamă
Făr' decăt de sfânta moarte.

Ce să facă? se gândia

Și gândind așa dicea:

„În picior de te lovesci

Este leac să-l lecuesci;

Pe la mâni de te-ai rani

Te poți încă lecul,

Dar' la inimă cumva

De-ai ajuns și te-ai lovit,

Mori, ești gata, te-ai topit”.

Cam așa gândind mai mult,

În sfințit își ia de seamă

Despre inimă să-și pună

Vre-un petic gros de-aramă.

Merge deci la croitor,

Nisce haine dă să-și facă,

Dar' la inimă să-și coasă

Un căpac de-aramă-o placă.

Croitorul se nvoesce.

Tot e bun, s'a isprăvit;

„Poți să mergi la bătălie

Cu pieptarul arămit”.

Croitorul se nvoesce,

Tot e bun, s'a isprăvit;

Ear' când Ungurul mai vine

Stă pe loc încrimentit.

Hainele-s făcute bine:

Nasturi mari, frumoși și buni,

Dar' nu-i petic la tunică!...!

Petic e la... pantaluni!

— Bine frate ce-i aceasta?

Ce-ai făcut și ce 'ți-am spus?

Unde-i peticul de-aramă?

— Petic este, da; l'am pus.

— Cum l'ai pus, mă rog? Aice

La tunica vîd, că nu-i?!...

— Ba, l'am pus, privește-l este,

Este chiar la locul lui.

Sciu eu, lasă, n'avem grije,

Căci lucrez de-atăta ani;

Am lucrat la grafi, la oaste,

La husari și la ulani.

Sciu eu, frate, n'avea grija,

Sciu eu locul unde-l pun.

Unii pun numai de pele,

Dar' de-aramă e mai bun.

În sfințit așa cu 'necul

Ba să fie, ba nu fie,

Se nvoesce bietul Ungur

Să se ducă n' bătălie:

Scie doară croitorul,

C'a lucrat atăta ani,

A lucrat la grafi, la oaste,

La husari și la ulani.

Dar' colo la bătălie.

După lupte fel de fel,

Trebuing s'apuce fuga

Cu vrășmașii după el...

Dînsul fuga, dînsii fuga,

Fug, aleargă fiseccare

Pân' ce-ajung în drum deodată

Lîngă-un zid cumplit de mare.

Ajungënd la zid, de frică,

Ungurul făcëndu-și vînt

Cam s'acată sus, dar' gata

Mai să cadă la pământ.

Când în urmă, hop, vrășmașii

Lancea repeđind cu foc

Nimerindu-l drept în... petic

Îl trec zidul, hai, pe loc.

„Ah”, gîndesce el în sine,

„Asta încă minunat

Croitoru-aceia este

Încă mult om învățat,

Om așa nici chiar la carte

Nu găsit, nici la poveste:

Singur scie locul unde

Inima l' Ungur este.

Lia.

— Novela —

de

Ioan Russu Șiriantul.

Prietenul nostru Lucian Georgian lipsia de mai multe zile dintre noi.

„S'a înmormântat în spital, decând a intrat ca intern”, — observă unul din amicii, cu care petreceam serile.

Mă duc să-l vîd, țisei în mine, și-a doua zi eram la spital, unde-l găsiu pe Lucian, în sala de autopsie, trist și abătut, cum nu-l vîdeusem nici-odată.

— Ce 'ți-e?... tu suferi, Luciane, i-am țis.

El tăcea.

— Tu nu tăgăduesci, 'ți-s'a întemplat deci ceva!

Drept răspuns, Lucian mă luă de mână și mă strînsu cu căldură. Ochii sei păreau împăingeniți, privia vag, perđut în dureroase gândiri.

— Spune-mi ce ai, — îl rugai.

Hesita. Eu, drept incurajare, compătimită și în semn de rugare, îl priviam țință și-i stringeam mână.

— Fie, țise.

Și emoționat, cum nu e obiceiul doctori, începui:

„Veți cadavrul acesta?... Mi-a deșteptat cea mai dureroasă aducere aminte din viața mea... Tu nu scii ce furtună s'a petrecut zilele trecute în sufletul meu. Am iubit... Cu cât dor și cu câtă patimă! Și-a

trebuit să vîd ființa ce iubiam întinsă pe această masă”.

Eu începui să-l privesc nedumerit.

„Nu mă înțelegi. Ascultă numai și vei scii, vei cuprinde totul”.

— Dar' cum de în acest timp nu 'mi-ai vorbit nimic.

— Totul s'a petrecut atât de repede, încât nu aveam vreme să-ți mai spun și ție ceva.

„Tu ai vîdut pe Lia, fata de țeran, care a fost adusă în căutarea spitalului nostru”.

— Fata mușcată de lup turbat?

— Da, da, aceea, lîngă patul cărei petreceam tot timpul liber și nopțile întregi.

„O iubiam. Să nu te miri de aceasta și să nu-mi ceri a-ți explica nimic. Însuși nu sciu cum s'a dezvoltat dragostea cătră ea în mine. Îndrăgostitu-m'am de ochii ei ori de vocea ei, nu sciu. Simțiam numai, că eram robul întregii ei ființe: al ochilor ei mari, albraștri, că așteptam cuvântul de pe buzele ei pălitate de friguri cum așteaptă un rob să fie slobođit... fericirea mea era legată de ființa ei bolnavă, într'însa cu germentul morții... Ah, cât mă cutremuram și mă cutremuram încă, gândindu-mă, că acel trup frumos, alb ca laptele, fraged ca frunza din Aprilie, plin, de te topiai de dorul de a-l ave, poate să se ofilească, să moară, să fie adus aici, în sală, pe această masă lîngă, capul ei cu pîrul bogat, moale și galbin de par'că s'au ascuns în el rațele de soare, să fie ciocănit cu aceste instrumente reci și examinat de nisce doctori și mai reci...”

pășirea lui. Iritațiunile anului din urmă erau trecute și demisiunea lui Andrassy a fost primită cu o generală și sinceră regretare. Însă deși el înceta a fi ministru de externe, totuși nu înceta a se interesa de afacerile externe; și ori-când afla el de lipsă a se pronunța, totdeauna da expresiuni părerilor sale cu obicinuta sa franchețe.

În anii din urmă ai vieții sale, pe care și-a petrecut în patria sa, a eștit mai mult la iveală omul decât politicianul. Andrassy aparține acelor personaje, care prin valoarea adevărată a însușirilor lor și sub împregiurările cele mai modeste atrag asupra lor atențiunea publică și inspiră la toată lumea simpatii și stimă totodată. E deci firesc, că în poziția, pe care o avea în societate și pe care și-a dobândit-o în politică, individualitatea sa va apărea într-o splendoare și mai mare. Sinceritatea era trăsătura principală a caracterului său. Din ea izvora puterea, prin care el exercita cel mai mare efect asupra altora. Conștiința sa de sine nu cunoștea pedecă, dar nici-când n'a excedat în vanitate. El avea o natură pătimășă și ei are să-i mulțumească boldul spre activitate, care în el nici-când n'a slăbit. De altă parte scia să-și stăpânească în mod admirabil patimile sale. Sentimentele puternice se asociau în el cu cugetarea originală. Din copilaria acestora s'a născut modul câștigător și bogăția de idei în discurs, prin care el a fermecat pe ascultătorii săi totdeauna în orice cerc ar fi vorbit. Andrassy n'a avut dușmani, ci numai adversari. El, care era cu drept cuvânt atât de pătruns de valoarea proprie, judeca pe alții earși după valoarea lor internă. Din cel mai adânc suflet al său a isvorit stima, ce o avea pentru creațiunile spiritului omenesc și ale voinței omenesci. Și cauza progresului omenirii n'a avut un prieten mai adevărat ca pe Andrassy. Astfel în el apare indivisibil contopit marele bărbat de stat cu marele om.

Andrassy aparține, durere, acum istoriei. Vieța și activitatea sa, precum și timpul, în care el a veștit și muncit, vor mai forma încă adese-ori obiectul aprețierii amănunțite. Aceasta n'a putut să fie problema mea. Am vrut numai în trăsături mari să fac amintire de acest spirit puternic, de această individualitate strălucită, precum am putut-o recunoaște în raporturile intime, de care ea m'a învrednicit timp de un șir lung de ani. Eu cred, că am desemnat în mod fidel și adevărat figura lui Andrassy, și iubirea mi-a condus creionul. Altcum nici că puteam. Obiectivitatea rece nu poate servi de îndreptar nici exact, nici credincios în judecarea figurilor mari istorice și chiar și a istoriei însăși. Evenimente și evoluțiuni sânt opere omenesci, operele sentimentelor și pasiunilor omenesci. Cine nu e accesibil pentru aceste sentimente și pasiuni, le poate acela cunoaște, poate acela să le judece cu dreptate? Rațiunea fără de inimă rătăcește în lucrurile omenesci mai ales decât inima fără rațiune. Noi trebuie să dăm ascultare șoptelor amândurora, spre a nu fi nedrept față cu figurile mari ale istoriei. Noi avem lipsă de conglăsură amândurora, atunci când ne aducem aminte de Andrassy.

Știința ne învață, că multe dintre stelele strălucitoare ale firmamentului s'au stins deja demult, ear noi cu toate acestea credem și azi a le vedea, pentru-că strălucirea lor încă tot străbate până la noi prin îndepărtările imensului spațiu al lumii. Andrassy a eștit

pentru todeauna din mijlocul nostru, strălucirea însă, pe care a răspândit-o asupra patriei noastre, nu s'a stins dimpreună cu el; și cât timp vor trăi Maghiarii pe acest pământ amintirea lui Andrassy va fi lumina, care va arăta națiunii noastre în todeauna calea ce duce la bunăstare și fericire.

Iubileul regimentului de infanterie nr. 31.

Ieri la ameați în casarma mare o masă bogată a fost întinsă pentru veteranii decorati și suboficeri. Între aplause șgomotoase și prelungite a vorbit la inima veteranilor decorați și celorlalți prezenți suboficeri colonelul Schlacher și locotenentul Hidu. Atât în casarma mare, cât și în casarma Kempel ficerii prânđiau între sunetele muzicii.

În pavilionul din „Hermannsgarten“ corpul oficerilor a dat un mare banchet în onoarea ăilei. Învațiuni s'au trimis tuturor reprezentanților regimentelor din garnisoană, deputațiunilor dela regimentele ardelenești și a părții civile din oraș. Pavilionul a fost frumos împodobit cu verdeță, flori, cadre și busturi. De-alungul salei erau întinse trei mese lungi, care erau împreunate prin o a patra masă în capul celor trei. Oaspeții ce sosiau au fost primiți fiecare în particular în modul cel mai afabil de colonelul regimentului 31, dl Schlacher, care făcea onorurile. Toată generalitatea în frunte cu comandantul de corp baronul Szveteny, generalul Pohl, fostul colonel al regimentului iubilar, colonelii și maiori dela diferite branșe militare constituiau partea militară și preponderantă a oaspeților. Dintre civili erau față episcopul luteran Teutsch, vicecomitele Thalmann, primarul orașului Hochmeister, președintele tribunalului Jánosy, reprezentanți ai magistratului orașeneș, ai unor institute șesăsece de învățământ etc. Metropolitanul Miron Roman a fost împedecat prin boală la participare. Reprezentanții institutelor de învățământ românești n'au fost invitați. — Primul toast a fost ridicat de comandantul de corp baronul Szveteny pentru Maiestatea Sa Împăratul-Rege. Toastul a fost urmat de urări însuflețite și 21 de salve de tunuri date de o baterie postată pe piața exercițiului militar. Tot comandantul de corp a tostat pentru viteazul regiment iubilar. Mulțumind colonelul Schlacher a ridicat un toast pentru Arhiducele Albrecht, primarul orașului Hochmeister pentru regiment, episcopul Teutsch pentru armată și generalul Pohl pentru Arhiduceasa Stefania

Menu-ul a fost ales. Musica militară, postată într'un cort înădit la sală, prea îngustă pentru asemenea ocazii, a cântat mai multe piese în tot decursul mesei. La oarele 5^{1/2} masa a fost ridicată.

Pe la 2 oare întreg regimentul în frunte cu musica a plecat în Dumbravă. Aici s'a început apoi adevărată petrecere pentru soldați. Împărțiți în grupe și adevăc Komani la un loc, Sașii ear' la alt loc, s'a incins jocul plin de entuziasm și de bucurie. Iți era mai mare dragul să vezi pe militarul român, însuflețit de însemnătețea ăilei, cum juca „Bătuta“ și intona cu ton vesel frumoasele doine și descantece naționale. Cătră jumătate la 6 oare venind și oficerii după finea banchetului

„A venit târziu, cu greu va scăpa!“ .. Îmi inghietă sângele în vine. când îl audii. „Dar“ dacă am îndoi numărul inoculațiunilor și am întări virus-ul!“ — ăisei. Doctorul dete însă din cap neîncrețitor și-mi spuse, că preste două-trei ăile se poate să înceapă criza, deci ori-ce măsură s'ar lua acum ar rămâne fără efect.

„Nu-ți pot descrie emoțiunea ce m'a luat în stăpânire de aci încolo. Nici n'a fost aceasta emoțiune, ci o sguđiutură, care a durat ăile întregi, încât mi-se părea, că sânt într'un potop de dureri. . . Am stat în acea seară până târziu lângă ea, pândiam ori-ce clipitură de ochi a ei; oare nu voiu surprinde vre-o expresie fie în ochii, fie pe fața ei, care să-mi spună cu un moment mai iute ceea-ce are să se întâmple. . . N'am observat nimic. . . Vorbis cu aceeași seninătate de mai nainte și eu o ascultam cu o plăcere ce creșcea.

„A doua ăi voiam să-i schimb panzamentul. Rana era tămăduită. Mai trebuia numai s'o speli și să-i pun plastru. . . Când mă apropiai de ea, se feri din cale-mi. . . „Du apa, las' că-s tămăduită“, îmi ăise. Eu căutam s'o conving, că trebuie s'o speli. „Dar“ îmi face réu apa!“ .. Era să cad de pe picioare, când auđii aceste cuvinte.

„Ășadar“ boala, această boală grozavă s'a declarat. Va muri ađi ori mâne. . . Iubirea mea a fost zadarnică, și toată îngrijirea ce i-am dat-o. Știința omenescă s'a arătat nepunctioasă de-a scăpa pe Lia. Toate aceste îmi trecu ca fulgerul de iute prin minte. Te uii însă cum se surpă pe tine casa, privești cum vin pe tine valurile, care să te

în Dumbravă, colonelul Schlacher a împărțit între strigări de „Să trăească“ de corăniunile destinate celor mai buni pușcași. Și e o deosebită satisfacție pentru noi a accentua, că prima decorație a obținut-o un militar român cu numele Stanciu. Punct la 6 oare a apărut și comandantul de corp Excelența Sa baronul Szveteny. Furtunoase și însuflețite strigări de „Să trăească“ au răsunat în momentul, când Excelența Sa, însoțit de generalitate, de colonelul reg. și de mai mulți oficeri superiori, a trecut printre ficerii, cărora tocmă li-se împărțise menagiul. În cea mai bună dispoziție, în liniște și ordine petrecerea în câmpul liber s'a continuat până după 8 oare, când apoi a urmat reîntorcerea în oraș tot cu musica.

Seara a avut loc în „Gesellschaftshaus“ excelentul bal al oficerilor, care începându-se la 10 oare s'a continuat mai până în ăori de ăi cu cea mai viuă animațiune; dispoziția și la balul suboficerilor, ținut în „Hermannsgarten“, a fost una dintre cele mai bune. Ambele baluri au fost vizitate de comandantul de corp, de divizionarul și alte notabilități.

Mai adaugem, că veteranilor decorați li-s'a distribuit istoria regimentului cu chipul Maiestății Sale, de astădată în limba germană, ear' după-ce traducerea va fi gata și în limba română, li-se va expeda tuturor prin postă și în traducere românească.

Comandantul și colonelul regimentului Schlacher a iertat din incidentul iubileului toate pedepsele mici, la care au fost condamnați unii ficerii din regiment.

CRONICĂ

Archiducele Iosif a sosit cu trenul de aseară aici, spre a inspecta trupele locale de honveđi. Două sentințele de onoare honveđești postate înaintea „Hotelului Neurhrer“ indică prezența inspectorului general al honveđimii reg. ung.

Scire militară. Capelanul gr.-cat. din Tivcaniul-mic, Avel Popa, a fost numit de capelan în rezervă la armata teritorială.

Numire. Ministrul de comerț a numit de comisar ministerial pentru examenul de maturitate dela școala comercială română gr.-or. din Brașov pe dl Eugen Czekelius.

Înscințare. Onoratul public este invitat a participa la „Maialul“ școalelor de fete române din loc, ce se va ține Luni în 25 Maiu, în „Dumbravă“. Plecarea la 7 jum. oare dela localitatea școalei civile de fete „Asociațiunii“. Sibiu, 23 Maiu 1891. Direcțiunea.

Manevre de fortăreață. O telegramă din Viena cu data de 21 l. c. raportează, că în August se vor ține pentru prima-ora în Comorn manevre de fortăreață, la care se vor executa toate fazele însemnate ale răsboiului de fortăreață, se vor întrebuița cele mai noue aparate pentru iluminarea glasului, diferite întocmiri optice pentru darea signalului, ear' cu lucrările mai mari de câmp va fi însărcinat batalionul de pionieri staționat în Budapesta.

Necroloage. Primim următoarele anunțuri funebrale: Vasile Zehan, advocat, în numele său și al ficei sale Irina Zehan, în numele mai multor consăngeni și rudeni, cu inima frântă de durere anunță, că iubita sa soție, neuitata mamă, credincioasa soră, bună și adevărată mătuse Nina Zehan născ. Csabó, după un morb greu și îndelungat, în etate de

49 ani și al 17-lea an al fericitei căsătorii, ađi-dimeinată la 2 oare încetând din vieța, și-a dat nobilul seu suflet în mâinile Creaturului. Osemintele neuitatei defuncte se vor astruca dela casa sa proprie din piața în 23 Maiu st. n. după ameați la 2 oare în cimiterul gr.-cat. din loc, la care toți consăngeni, amicii și cunoscuții dureros se invită. Fie-i țărina ușoară și memoria neuitată! Dieo-St. Martin, în 22 Maiu 1891.

— Nicolae Popp, proprietar, a încetat din vieța după o scurtă suferință astăđi în 9/21 Maiu 1891 la oarele 12 a. m. în etate de 62 ani. Despre această durerosă și irremediabilă pierdere se încunoscințează toate rudeniile și amicii răposatului. Rămășițele pămăntesci ale scumpului decedat se vor ridica din locuința sa proprie Sămbătă în 11/23 Maiu la oarele 3 p. m. și se vor depune spre eternă odihnă în cimiterul bisericii gr.-or. din Bobohalma. Bobohalma, 9/21 Maiu 1891. Maria Pop născ. Vador, soție. George, Dimitrie, Emil și Iuliu, ca fii. Maria, Aneta, Silvia și Valeria ca fice. Dimitrie I. Muntean, Timoteu Circa și Gavril Maier ca gineri. Haretti Popp născ. Theodorescu și Emilia Popp născ. Vador ca nurori. Octavia, Catinca, Mărioara, Alexandru Muntean, Mărioara, George, Emil Sever Pop, Mărioara, Nicolae, Melania și Haretti Pop, Lucian Maier, ca nepoți.

„Societatea Psaltul“, precum cetim în „Gazeta Bucovinei“, e numele unei societăți a cantorilor Români din Bucovina, ale cărei statute au fost aprobate de cătră guvernul țării sub nrul 5616 data 28 Aprilie n. 1891. Aduarea de constituire a acestei societăți a avut loc Duminecă în 5/17 Maiu a. c. la oarele 4 d. a. în clasa a II-a a școalei cantonale (seminarul clerical).

Foc mare. O telegramă din Lemberg anunță, că focul ce a isbucnit în ăilele trecute la Rovno a durat 14 oare. Mai multe mii de Ovrei zac sub cerul liber și lipsiți cu desăvârșire de lucrurile de mănăcare. În cartierul ovreesc au căđut jertfa focului și mai multe sinagoge.

Statistica poporațiunii din Cernăuți. Cetim în „Gazeta Bucovinei“: După datele statistice, publicate de primăria din Cernăuți, poporațiunea orașului Cernăuți împreună cu suburbile a ajuns cu finea lui Decembrie 1890 la cifra de 54.171, între care 2174 militari. După confesiune aparțin 14.822 religiiunii rom.-catolice, 6522 religiiunii greco-catolice (uniți), 12.431 religiiunii ortodoxe-orientale, 2713 protestanți, 17.359 Ovrei, 296 Armeni de amândouă confesiuni și 20 Lipoveni. Fără confesiune sânt 8 persoane. După sex 27.268 sânt bărbați și 26.903 femei. Între necesități sânt 2234 de sex bărbătesc, mai mulți decât persoanele de sex femeiesc. De altă parte veduvele întrec pe veduții cu 4917 (5486 contra 569). În ce priveșce naționalitatea, cifrele induse nu sânt exacte. Aceasta se explică în acel mod, că sufletele înscrise nu au fost înscrise după naționalitate, ci după limba ce se vorbeșce de obicei în casă. Funcționarii catagrafi, care formau listele, erau toți străini și se adresau cătră Români în limba ruteană sau polonă, așa că Români, care cunosc mai toate limbile și mai ales cea ruteană, răspundeau în limba comisarului. Aceasta era deajuns pentru a-i înscrie ca Ruteni. În acest mod s'a constatat după naționalitate 27.256 de Nemți (sau mai exact numai 9817, fiind între acestia 17.359 Ovrei), 7610 Poloni, 10.384 Ruteni și 7624 Români. Ca dovadă, că cifra Rutenilor de 10.384 nu e exactă, aduceam împregiurarea, că toate sufletele de religiunea greco-catolică, afară de 5 persoane, sânt rutenes și între sufletele de religiunea ortodoxă-orientală nu sânt mai multe decât vre-o mie. În modul acesta pot ajunge Ruteni la cifra de 7522, ear' nu la 10.384, și diferența de 2862 e a se adauge la elementul român,

având astfel Români în realitate o poporațiune de 10.486 suflete. Ce se atinge de Poloni, între cei 7610 s'au fost indus și foarte mulți Germani. De un timp încoace în familiile germane, ai căror capi de familie au venit din țările nemțești, se vorbeșce cu predilecțiune limba polonă, în urma cărei împregiurări membrii aceluora s'au înscris ca Poloni.

având astfel Români în realitate o poporațiune de 10.486 suflete. Ce se atinge de Poloni, între cei 7610 s'au fost indus și foarte mulți Germani. De un timp încoace în familiile germane, ai căror capi de familie au venit din țările nemțești, se vorbeșce cu predilecțiune limba polonă, în urma cărei împregiurări membrii aceluora s'au înscris ca Poloni.

Iubileni regelui Carol al României. Programa reprezentațiunii de gală dela Teatrul-Național de Vineri în 10 Maiu este următoarea: „1. Imnul național“ de dl maior Ed. Hübsch. — Executat de orchestra Teatrului-Național la sosirea Maiestăților Lor. 2. „Sentinela română“, versuri de V. Alexandri. — Dise de dl C. I. Notara. — Musica de dl G. Ștefănescu. 3. „Marin și Susana“, piesă alegorică de dl colonel Merișescu. — Musica de dl G. Ștefănescu. Personae: Marin: dl Grigore Manolescu; Susana: d-na Aristia Romanescu; Copilul. 4. „România printre veacuri“. Tablou istoric, reprezentând: a) pe împăratul Traian încungiuurat de ostașii sei aducând sacrificii ăilor pentru învingerea Dacilor. b) Mateiu Basarab și Vasile Lupu, propagatorii culturii în țările române. c) Înălțarea României la regat. Decorurile de dl Romeo Girolamo. Costumele de Ilie Berger. Armele și recușitele de dl Emanuel. 5. „Imnul triumfal“, versuri de dl colonel Candiano Popescu. — Musica de dl G. Ștefănescu. Executat de corurile școalelor primare din Bucuresci.

Cel mai tânăr academician francez. Academia franceză a ales în 21 l. c. la a șesa votare pe romancierul Pierre Loti de membru al ei. Din 35 voturi date Pierre Loti a primit 18. La prima votare Zola a primit 8 voturi, De Bornier 5, ear' Favre și Loti câte 7.

Serbia pentru Tareviciul. Din Belgrad se raportează cu data de 21 l. c., că regele a trimis ăarului în numele regelui Alexandru o telegramă de felicitare din incidentul scăpării norocoase a Tareviciului; în telegramă se dá expresiune celor mai călduroase dorințe pentru sănătatea prințului împărețesc. ăarul a răspuns printr'o telegramă afectuoasă, în care atât regelui, cât și regenților își exprimă intima sa mulțumită.

Vaticanol și turburările din Corfu. „Pol. Corr.“ primesce din Roma (21 l. c.) următoarele știri: Arhiepiscopul catolic din Corfu, monsignorul Boni, a primit din partea Vaticanului îndrumarea, ca în timpul turburilor în contra Ovreurilor de pe insulă ori-ce sprijinire a acestei mișcări prin membrii clerului catolic să o împedec.

Starea sanitară în familia imperială rusească. Familia imperială a Rusiei e încercată în mod dureros de cătră timp încoace, Tareviciul a scăpat ca prin minune de sabia unui asasin și familia a pierdut pe doi din membrii săi cei mai iubiți. Acum circulă șgomotul, că marele duce Constantin Nicolae-vicei, soția sa marea ducesă Alexandra Iosefivna și marea ducesă Alexandra Petrovna, veduva marelui duce Nicolae, decedat de curând, ar fi greu bolnavi.

Baronul Hirsch pentru Ovrei. Diarul financiar din Londra „Financial News“ află din isvor demn de cređământ, că baronul Hirsch a început tractări pentru cumpărarea unui mare ținut în Uruguay, pe care vooșce să-l colonizeze cu Ovreii expulsați din Rusia. Un inginer a fost trimis acolo pentru examinarea și primirea terenului. Baronul Hirsch a întreprins și pași prelungă guvernul din Uruguay în scopul, ca acesta să-i acordeze dreptul de a da favoruri și privilegii deosebite colonistilor săi.

„. . . Nu, nu se poate spune ceea-ce am simțit în cele ăce ăile cât am stat la patul ei. . .

„Îmi vorbea blând și dulce. Îmi spuse, cum într'o seară s'a dus cu mănăcare și rufe la fratele ei, care păzia oile sale la munte. . . Cum a venit lupul și s'a aruncat între ei. . . Fratele ei a ieșit din stână. . . lupul l'a mușcat și peel. . . Dnsa a voit să se ascundă. N'a putut însă, căci lupul s'a luat după ea și a mușcat-o. . . Îmi spunea, ce frumos este codrul, ce bine e la munte. . . o mulțime de lucruri nevinovate, care copilării puteau să fie, dar care mie, de pe buzele ei, îmi păreau atât de cuminte.

„Panzamentele i-le făceam eu. Gătul i-se vindecase. Mai avea o rană neînchisă, la umăr. . . Tu nu-ți poți închipui ce simțiam, când, pentru a o lega, ăilnice trebuia să-i descoper pieptul. Era și o plăcere și un supliciu aceasta pentru mine. . . Odată i-am atins sinul: era tare ca petra. Ea a tresărit, eu par'că m'aș fi atins de o pilă electrică. Am privit-o apoi în față. Se roșise. . . Îi ședea atât de bine cu ochii inundăți de căldură faciorească. . . Mă aplecai să o sărut. „Ce faci?“ mă întrebă blând și spăriată. N'am mai vedut într'un suflet două contraste, blândetă și frica, să se unească cu atâta armonie.

„. . . De altfel nu avea cunoștința de pericolul, în care se gășia. Credea, că odată vindecate ranele ce avea, a trecut preste ori-ce primeđie.

„Întrebai pe doctorul inoculator ce crede despre ea.

„A venit târziu, cu greu va scăpa!“ .. Îmi inghietă sângele în vine. când îl audii. „Dar“ dacă am îndoi numărul inoculațiunilor și am întări virus-ul!“ — ăisei. Doctorul dete însă din cap neîncrețitor și-mi spuse, că preste două-trei ăile se poate să înceapă criza, deci ori-ce măsură s'ar lua acum ar rămâne fără efect.

„Nu-ți pot descrie emoțiunea ce m'a luat în stăpânire de aci încolo. Nici n'a fost aceasta emoțiune, ci o sguđiutură, care a durat ăile întregi, încât mi-se părea, că sânt într'un potop de dureri. . . Am stat în acea seară până târziu lângă ea, pândiam ori-ce clipitură de ochi a ei; oare nu voiu surprinde vre-o expresie fie în ochii, fie pe fața ei, care să-mi spună cu un moment mai iute ceea-ce are să se întâmple. . . N'am observat nimic. . . Vorbis cu aceeași seninătate de mai nainte și eu o ascultam cu o plăcere ce creșcea.

„A doua ăi voiam să-i schimb panzamentul. Rana era tămăduită. Mai trebuia numai s'o speli și să-i pun plastru. . . Când mă apropiai de ea, se feri din cale-mi. . . „Du apa, las' că-s tămăduită“, îmi ăise. Eu căutam s'o conving, că trebuie s'o speli. „Dar“ îmi face réu apa!“ .. Era să cad de pe picioare, când auđii aceste cuvinte.

„Ășadar“ boala, această boală grozavă s'a declarat. Va muri ađi ori mâne. . . Iubirea mea a fost zadarnică, și toată îngrijirea ce i-am dat-o. Știința omenescă s'a arătat nepunctioasă de-a scăpa pe Lia. Toate aceste îmi trecu ca fulgerul de iute prin minte. Te uii însă cum se surpă pe tine casa, privești cum vin pe tine valurile, care să te

acopere, și tot mai cređi în scăpare. Nădejduiam și tu ei.

„I-s'o fi urit de atâta splătură, poate-că nu todeauna frica de apă este prevestitoare morții. . . Poate să scape încă, — aceste erau cuvintele, cu care căutam să mă amăgesc, să-mi alin durerile.

„Ce ăici, o să trăesc, n'o să mor azi?“ — mă întrebă. Întrebarea ei îmi măria durerile. Până acum nici-odată nu mi-a pus asemenea întrebare. Credea tare, că va scăpa. Acum se îndoia chiar și după ce eu o asiguram. . . „Ori-ce-mi vei spune, sciu eu, că e réu, simțesc aceasta“, ăise cu siguranța ce e proprie acestor nefericiți, care au sciință despre tristul lor sfârșit.

„Îți poți închipui starea mea sufletească: se aștept o ăi sau două, să mă uit cum ființa, de care mă legasem cu tot sufletul, se apropie de moarte. . . și ce moarte groasnică. . . Mă sfârșiam dimpreună cu ea. Simțiam, că sufletul îmi moare întocmai cum boala ei progresa. Să-i vorbesc, s'o mângăiu nu puteam. Eu însuși aveam poate mai multă nevoie de mângăiere. . . Încălțea de-aș muri acasă, aproape d'ai noștri“, ăicea. Vocea-i tremura, ochii îi notau în lacrimi.

„Mă uitam cu durere la ea. . . Cum i-aș fi spus că o iubesc, să nu moară, perd cu ea cea dntăiu și cea din urmă dragoste a mea. . . dar unde puteam să-i tulbur sufletul, atins de mâna morții, cu vorbe de dragoste.

„. . . Am vedut mulți oameni trăgând de moarte. Am vedut și pe alții murind de mușcătură de animal turbat. . . Nici-odată însă în acele momente toate n'am simțit atâta

perere de réu, câtă durere și fiori reci am simțit acum, când Lia începă a slăbi și a se sfârși înaintea ochilor mei. . . cum țipa, când i-se aducea apă, cu toate-că buzele-i erau uscate de sete. . . Nici o îndoaală nu mai era: mai avea câteva oare. . .

Lucian era ostentit ca de moarte, când ajune cu povestirea până aci. Mărgele de sudoare îi acoperiau fruntea, ear' ochii îi erau insticlați ca ai omului greu bolnav.

Îl priviam compătimitor. După cele ce-mi spuse însă nu aveam nici eu vr'un cuvânt de alinare.

El reluă:

„Nu eu o să-ți pot apoi spune, cum în ăina următoare Lia, cuprinsă de acel delir groasnic al turbării, a căđut la pământ ca lovită de trăsnet, nici lungimea oarelor ce nemăsurate mi-se păreau, cât am privit-o. . . Timpul acesta a fost un întunerec, în care nici-odată nu va străbate o rađă de lumină și căldură, un întunerec, în care numai singur mă perd, singur și cu o amintire atât de tristă.

„Nu o să-ți spun nici ce am simțit, când am vedut-o întinsă aci pe masă, împregiurată de doctorii aviđi d'a o disece. Chiar moartă, avea un trup atât de frumos. . . Eu însuși nu sciu din toate aceste decât atât, c'am fugit de aici, sus în odaia mea, și am căđut acolo pe pat leșinat, de jumătate mort.

„O, de sigur, că sufletul meu era în acele momente tot atât de mort ca Lia. . . Deosebire numai, că sufletul mai poate ave înviere, până-ce dacă corpul s'a stins, pace.

„Spun ceialalți interni, că două ăile m'am svircolit în pat, ca în agonie de moarte.

Aveam ferbințeli, aiuram, mă spăriam, mă văietam, plângeam, în sfârșit mă veđi acum, că am suferit, greu am suferit. Mirare e. e. Mirare e, că am putut să suport atâta.

„Ce s'o fi întâmplat de aci încolo, lesne vei pute ăhic: doctorii i-au făcut autopsia, vor fi examinat-o cum faci cu ori-ce cadavru mai interesant, — și-atâta tot.

„Din toropeala, în care căđusem, mă deșteptă glasul de clopot. Era semnalul, că un mort se duce la groapă.

„Privii pe fereastră. Eram buiguit, încât abia putui distinge la poarta din dosul șpitalului carul funebru. . . Întrebai pe servitor, care era în odaie, pe cine duce. „Pe țeranca aceea, care a murit de turbare“, — răspunse el. „Dar“ numai acum, par'că a murit demult“. . . „A fost o piesă frumoasă, doctorii și internii au ținut-o mult în sala de autopsie“. . .

„O, tu nu-ți poți închipui ce am simțit eu, când auđii din gura servitorului „a fost o piesă frumoasă!“

„În veci n'am să uit priveliseca ce mi-se înfățișă dela fereastră: pe un car negru un coseiug de scândură nevăpsit. . . nimeni cine să-l însoțescă și să plângă la cimitir. . . singur vizitul ducea, fluerađ și fumând, la răpsaul de veci aceea ce fusese singura rađă de lumină în mult amărta mea vieța.

Până aci povestirea prietenului meu. Mai mult nici c'ar fi putut să spună: îl încercă lacrimile.

Bucuresci, Maiu 1891.

Cas de moarte. Din Paris se anunță moartea renumitului publicist și bibliotecar I. I. Weisz.

„Wie hászt?” „Și-au mai schimbat numele următorii Jidani: În Baia: Francisc Galuska în „Bárkonyi”; în Budapesta: Markus Rosenberg în „Róssa”.

Grevă de croitori în Londra. În 21 Maiu 5000 cafe de croitori s'au pus la Londra în grevă și cer laboratorii mai bune și reducerea timpului de lucru.

Scris-a Aristotel scrierea despre statul Ateiei? De curând găsită scriere a lui Aristotel, amintită și de noi la timpul sen, în cercurile erudite, de sine înțeles, a făcut mare senzație. Frideric Causer, docent privat la universitatea din Tübingen, a publicat sub titlul de mai sus în dîile aceste o broșură (Editura: G. I. Gûschen, Stuttgart), în care dovedește, că scrierea numită numai din școala lui Aristotel își poate trage originea, dar' nu e proprie a lui Aristotel.

Cielon îngrozitor în statul Missouri. O depeșă din New-York (21 I. c.) împărtășește, că prin un cieron îngrozitor numeroase edificii din un sat în apropiere de orașul Mexico au fost cu deservire nimicite. După New-York Herald, au fost omorite și 17 persoane. Circulațiunea telegrafică e interuptă. Pustiriile s'au lăpît pe o suprafață de 40 miluri lungime și 2 miluri lățime.

VARIETĂȚI.

(Drum de fer prin aer.) Guvernul republicii Elveției a acordat inginerului spaniol Torres autorizația de a stabili un drum de fer aerian între două virfuri înalte de munte, dela culmea Essel la Klim-sunhorn.

Lucrările se vor începe în curând. Nisec cabluri solide se vor pune dela un virf la celalalt și un fel de vagon va circula pe acele cabluri.

(Hipnotismul în cafenele.) Autoritatea administrativă din Paris a oprit orice experiențe de magnetism și de hipnotism prin cafenele și localuri publice.

Măsura aceasta se impunea. La început ședințe de prestidigitatiune și de fisică amasată erau des date în numeroase cafenele, debite de vinuri și licouri de cătră modestii discipuli ai lui Robert Houdin.

Le trebuia numai autorizarea comisariatului de poliție, pe care o căpătau ușor. Decând fenomenele hipnotismului și ale sugestionii sînt la modă, multe abusuri s'au făcut. Ca să-și îmbogățască programul, unii din acești fisicieni ambulanzii luaseră obiceiul să-și regalezze publicul cu producțiuni așa dîse științifice, procedând, dîceau ei, din experiențele făcute la Salpêtrière de cătră doctorul Charcot și alți măietri ai științei.

De multe-ori „mediul” băieți sau fete, care se supuneau bucurii la experiențele magrutigaturilor neexperiențați, cădeau victime indispozițiilor mai mult sau mai puțin grave, turburărilor nervoase etc.

Casurile aceste superătoare înmulțindu-se, autoritatea s'a vîdît silită a lua măsuri aspre în contra acestor șarlatani.

Din public.*)

Mulțumită publică.

Se aduce pe această cale mulțumită tuturor p. t. domni ce au binevoit a contribui cu oferte benevole pe seama bibliotecii școlare din loc cu ocaziunea maiialului tinerimii școlare din Poiana, țintu la 5 Maiu a. c.

Și anume dela următorii domni: Ilie Pop, notar comunal 5 fl.; Ioan Vlad 3 fl.; Septimiu Albini, jurnalist în Sibiu 2 fl.; Dimitrie Șufana Țarina 2 fl.; P. C. din Mercurea, N. Troacă, notar în Ludos, Ioan Moga, paroch în Rod, Ioan Șerb, paroch, N. Hențu, notar în Seliște, Ioan Șerb, cojocar, Dimitrie Băja, Ilie Prodan, Dimitrie Șufana, mésar, Aron Șerb, opincar, George Ghișe, Ioan Rodean, Ilie Oprean, Ilie Ciugudean, Ștefan Moré, respicient în Poiana — câte 1 fl.; Const. Băja, Ilie Șerb, Dimitrie Munthiu, Aron Fântână, Alex. Toma — câte 50 cr.; V. Lazar din Jina 40 cr.; Dimitrie Lazar și Ioan G. Strădulea din Jina — câte 30 cr.; George Mitiulaș, Ioan Fântână, Dimitrie Oprean, Aron George — câte 20 cr.; Ioan Rodean, Ioan Rășcuța, Nicolae Lazar și Ioan Prodan — câte 10 cr.

Suma totală a venitorilor 31 fl. 70 cr. Din aceasta subtrăgîndu-se speșele evaluate cu acea ocaziune de 12 fl. 67 cr., rămîne venit curat în fondul bibliotecii 19 fl. 3 cr., care se predau bibliotecarului spre administrare.

Poiana, în 8 Maiu 1891. Emanuel Beșu, Ilie Georgescu, director, cassar.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

București, 23 Maiu n. Prima și festivă cu prilegiul iubileului de domnie a regelui a decurs strălucit. Din toate părțile țerii mulțime de oameni enormă a venit în capitală. Ordinea e perfectă; orașul e decorat cu standarde nenumerate și împodobit sîrbătorește. După Te Deum festiv, la care au asistat Maieștățile și prinții, a urmat parada trupelor, care a oferit un aspect strălucit. După ameađi Maieștățile au primit corpul diplomatic, corpurile legiuitoare și pe toate autoritățile superioare, care au prezentat felicitările lor. Seara a avut loc reprezentație de gală în teatru, unde s'au prezentat tablouri istorice. Orașul e splendid iluminat. Pe strade plutesc mulțime mare de popor; însuflețire multă.

Viena, 23 Maiu n. „Wiener Abendpost” scrie: „Regele Carol printr'o activitate de regești plină de merite și de succese a ridicat națiunea la un rang onorific, unde se află astăzi; a prezentat împreună cu nobila și înalt talentata Sa soție totdeauna un model de virtuți omenesci și domnesci. Drept aceea e fără rezervă și participarea, cu care sîrbărea regelui și a poporului astăzi pretutindenea e însoțită, mai ales și în Austro-Ungaria, al cărui Monarch Preamănat, întocmai ca și popoarele Sale credincioase totdeauna i-au arătat cele mai călduroase simpatii domnitorului, precum și poporului României.

Paris, 23 Maiu n. Cu prilegiul iubileului regelui României s'a ținut în biserica românească o slujbă d-țească, la care a asistat regele Milan în uniformă de colonel românesc, mai departe personalul ambasadei române și numeroși membri ai coloniei românești.

Roma, 23 Maiu n. Regele a trimis din Milan cătră regele României cu prilegiul iubileului seu un autograf de felicitare. După ameađi guvernul italian a adus felicitările sale ministrului plenipotențiar românesc.

Sofia, 23 Maiu n. Cu prilegiul iubileului de domnie a regelui României însărcinatul de afaceri românesce a primit visita ministrului de externe Grecoff, care a prezentat în numele guvernului felicitările acestuia. Și membrii corpului diplomatic, pe ale căror edificii au fost arborate drapelurile, s'au prezentat în același scop la însărcinatul de afaceri românesce.

București, 23 Maiu n. La înmormîntarea lui Ioan Brătianu s'a petrecut o scenă penibilă. Când adevărat delegatul capitalei București, Alexandru Ionescu, mai nainte un contrar al rîposatului, s'a prezentat cu cununa orașului București în casa jălnică, el a fost scos din odaie de șefii prezenți ai liberalilor. Fiul lui Brătianu intervenind a terminat incidentul cu declarația, că pentru dînsul e o datorie de onoare, de a primi cununa.

Praga, 23 Maiu n. Ieri a avut loc o demonstrație în favorul Franciei. Sosind deputația de cinci membri ai studenților francezi spre cercetarea expoziției, aceea a fost primită la gară de o mulțime mare de oameni între strigări: „Trăiască Franca!” S'au ținut discursuri, în care s'a accentuat, că Francezii și Cehii combat germanismul, dușmanul comun.

Lemberg, 23 Maiu n. În Polonia rusească acțiunea rusificării se execută cu cea mai mare severitate. Colonia, 23 Maiu n. Despre atitudinea Rusiei în privința expulșării reginei Natalia se aude, că Țarul ar fi dat expresie dorinței, că nu va avea loc o procedere violentă.

Wiesbaden, 23 Maiu n. Generalul englez Oneille a fost rănit greu pe stradă prin două împușcături de revolver de cătră soție sa, care trăsece despărțită de el. Ea a încercat apoi a se sinucide.

Oeynhausien, 23 Maiu n. Trenul de persoane venind din Osnabrick s'a lovit de trenul separat, în care se afla personalul și caii circului Carré. Mulți uciiși și mulți răniți.

Petersburg, 23 Maiu n. Starea marelui principe Gheorghe e îngrijitoare. Ambele plumăni sînt atacate. Reîntoarcearea sa încoace e aminată pe timp nehotărît.

Bibliografie.

A eșit de sub tipar o lucrare cu titlul: „10 Maiu 1891; iubileul de 25 de ani al regelui sau cununa de argint”, de Sava N. Șoimescu.

„Istoria Românilor din Dacia-Traiană”. Volumul IV. Istoria modernă partea I. (Dela Mateiu Basarab și Vasile Lupu până la Fanarioși) a eșit de sub presă și va sosi preste vre-o două săptămîni la librăriile Socec și Haimann. Autorul expune în acest volum de 660 pagini mari în 8° optzeci de ani din istoria țerii române 1633—1714. Deși restimpul este comparativ cu acele expuse în volumurile precedente, scurt, el este plin de fapte însemnătoare, ceea-că explică cum se face de acest volum este tot atât de întins ca și acel al III-lea. Domniile paralele ale lui Mateiu Basarab și Vasile Lupu cu expunerea covîrșitoare înriuriri grecești ce se stabilesc încă de pe timpul lor în Muntenia și Moldova și cu faptul însemnat al introducerii limbii române în biserica sînt urmate de un studiu amănunțit de cel mai mare interes asupra așezămintelor juridice atât acele ce au precedat legiuirile domnilor îngemănați, cât și a acestor legiuri înseși. Luptele Românilor contra Turcilor, purtate în Muntenia cu deosebire de familia Cantacuzinescilor, domnia cea lungă și plină de interes a lui Constantin Brancoveanu, desbaterile păcii dela Carloviți, care aduseră atât de aproape perirea țerii române, și în sfîrșit un însemnat capitol asupra culturii acestui restimp cu o analiză amănunțită a cronicarilor și scriitorilor moldoveni și munteni, eată în puține cuvinte bogatului cuprins al acestui volum. Mai mult de o mie de note cuprind trimiterea la izvoarele consultate, cele mai multe reproduse în textul original și dau pretutindeni puțința controlării apselor autorului.

„Transilvania”. Foia „Asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român. Ese la 15 a fiecărei luni. Redactor I. Popescu. Anul XXII. Nr. 5 dela 15 Maiu are următorul cuprins: Charta lumii (Orbis pictus) de Castoriu, sau așa numita tabula pentingeriana. De P. Broșteanu. — De unde a intrat povestea lui „Arghir” în literatura maghiară. De George Pop. — Studiu filologic. De Dr. Atanasie Marienescu. — Bibliografie. — Partea oficială: Proces verbal al comitetului „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”, luat în ședința dela 27 Aprilie n. 1891. — Consemnarea sumelor colectate în favorul școlii de fete a „Asociațiunii transilvane”.

„Românische Revue”. Revistă politică-literară. Apare în fiecare lună în Viena, VIII. Feldgasse 15. Redactor Dr. Corneliu Diaconovich. Anul VII. Nr. 5 pe Maiu 1891 are următorul cuprins: 10/20 Mai 1866—1891. — 10 Mai 1881. Königskronung în București. Nach V. Alexandri, deutsch von L. V. Fischer.

„Biserica Ortodoxă Română”. Revistă periodică eclesiastică. Apare odată pe lună în București. Anul XV. Nr. 2 pe Maiu are următorul cuprins: Atanasie Comnen Ipsilant. — 10 Maiu și iubileul de 25 ani al M. S. Carol I. regele României dela suirea Sa pe tron. — Chesarie Daponte. — Tridion. — Bis. ort. în luptă cu protestantis. — Privire istorică asupra bis. arm. — Memoriu. — Patria, muma și fiul. — Donațiuni.

Călimdarul zilei

12/24 Maiu 1891.

Julian: Epițanie. Gregorian: Epițanie. Soarele: răsare 4.25, apune 7.29

Buletin meteorologic.

Sibiu, 23 Maiu n. 6 oare dimineața.

Table with 4 columns: Presiunea atmosferică în mm., Temperatura aerului, Temperatura după Galus, Direcția vîntului. Values: 728.9, -0.1, +18.2, +25.7+13.4, S

Din țeară 21 Maiu n. 7 oare dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiune atmosferică în mm., Temperatura Celsius, Vîntul (direcția și tăria). Rows: Budapesta, Sătmar, Cluj, Orșova, Arad, Panciova.

Sosiți în Sibiu.

La 23 Maiu n. Hotel „Melzer”. Petru Pîposiu, jude de tribunal din Mureș-Oșorhei. Broggi, inginer din Budapesta. Pindur, cu soția, din Cărtășoara. Fleischerberger, Hecht, Spitzberger, Mayor și Gross, comercianți din Viena.

Economie.

Dela bursa budapestană. Diarele din Budapesta anunță, că dispoziția la bursa de bani de acolo e mai favorabilă ca la începutul săptămîinii și cursurile urmăresc o direcțiune urcândă.

Căile ferate române. Un țiar de dincolo anunță: Direcția drumurilor de fer cere 25 milioane pentru facerea unei gări centrale, 8 milioane pentru cumpărare de material destinat liniilor noue, 8 milioane pentru sporirea fondului de rezervă și 2 milioane pentru mărirea mai multor gări. Aceste credite se vor cere de dl ministru al lucrărilor publice, sau în total, sau în parte, chiar în sesiunea extraordinară din anul acesta.

Darea de consum sîrbescă. După cum se scrie din Belgrad, foia oficială sîrbescă publică noul tarif al dării de consum pentru orașul Belgrad. Tariful s'a redus în mod însemnat. Mai mulți articli sînt cu totul scutiți de dare. După noul tarif e a se plăti pro 100 de chilogrami pentru zăhar 30 franci, pentru cafea 100 fr., pentru petrolu 20 fr., pentru rachiu în butoaie până la 12 graduri 6, până la 15 gr. 12 și preste 15 gr. 25 fr.; pentru rachiu în sticle 50 fr., pentru apă minerală 10 fr., pentru bere în butoaie sau sticle 8 franci, pentru vin în butoaie 5 și pentru vin în sticle 20 fr. pro hectolitru; pentru lemne de construcție lucrute: ferestri, uși și podile etc. 25 procente din valoarea; pentru hoare mai mici, precum găini, rațe etc. 10 centime; pentru hoare mari, precum gășce, curce, mai departe pentru iepuri 20 centime pro bucată; pentru lapte 2 1/2 cent. pro litru.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Emeric Güns în Duna-Földvár; — Ludovic Schäffer, nețuțator de vestiminte pentru dame în Viena; Weniger și Meditsch, firmă comercială în Viena.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 7 și 8 Maiu v. 1891.

Vechsler lui G. Mendl, rapită sîlbatică 900 hect., 7.20 lei. Marghiloman lui G. Mendl, sîmînță de in 1800 hect., 16.15 lei. L. Dreifus lui G. Mendl, sîmînță de in 400 hect., 15.25 lei. Tanasescu lui Peirano, porumb 1400 hect., 9.10 lei. Bach lui L. Mendl, porumb 1400 hect., 9.10 lei. Bach lui L. Mendl, porumb 3200 hect., 9.65 lei. Tzuclos lui Nicolaidese, grâu 3500 hect., 14.65 lei. Haracopo lui Carnevali, grâu 8500 hect., 16.50 lei. Dreifus freres lui Carnevali, grâu 11.000 hect., 13.95 lei. I. Dreifus lui Peirano, grâu 6000 hect., 15.10 lei. Th. Dimitriadu lui Graff, grâu 3150 hect., 13.75 lei. Marghiloman lui Nicolopulo, grâu 1650 hect., 14.— lei. Th. Dimitria de lui Petricioni, grâu 2250 hect., 15.75 lei. Vamvuri lui Petricioni, grâu 3300 hect., 17.— lei. Vamvuri lui Petricioni, grâu 3600 hect., 16.— lei.

Prețul mărfurilor.

Pața din Mediaș, 21 Maiu n. Grâu hectolitru fl. 6.20 până 6.50; grâu mestecat fl. 4.70 până 5.—; sîcara fl. 4.40 până fl. 4.60; orzul fl. — până fl. —; ovîșul fl. 3.15 până fl. 3.25; encucuruz fl. 4.50 până fl. 5.—; sîmînță de cânepă fl. 7.50 până fl. 8.—; cartofi fl. 1.20 până fl. 1.60; mîlăiu fl. — până fl. 1.2.—; mazărea fl. 5.— până fl. 5.50; fasolea fl. 5.— până fl. 5.25; lintea fl. — până fl. —; chimionul (sîcăreana) fl. 36.— până fl. —; sîu brut 100 chilogrami fl. 18.— până fl. 20.—; lumini de sîu turnate fl. 36.— până fl. 40.—; unsoarea de porc fl. 60.— până fl. 63.—; slîmina fl. 46.— până fl. 53.—; cânepa fl. 36.— până fl. 40.—; fînul fl. 1.20 până fl. 1.40; sîpunul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 30.—; spiritul pro 100 L. % 53 până 55 cr.; carnea de vită chilo — până 44 cr.; carnea de vițel 4° până 48 cr.; carne de porc — până 44 cr., ouș 7 cu 10 cr.

Tirguz de rimători în Steinhuch. În 15 Maiu n. s'au notat: unguresci bîtrâni grei 42 1/2 cr. până 44 1/2 cr., unguresci grei tineri 45— cr. până 46 1/2 cr. de mijloc — cr. până — cr., ușori 47— cr. până 47 1/2 cr., marfă țerănească grea 42 1/2 cr. până 44 1/2 cr., de mijloc 45— cr. până 45 1/2 cr. ușoră 46— cr. până 47— cr., românesci, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr., până — cr., transito ușori — cr. până — cr. transito sîrbesci grei 45— cr. până 46— cr. transito de mijloc 45 1/2— cr. până 46— cr., transito. ușori 45— cr. până 46— cr., îngrășați cu encucuz — cr. până — cr., îngrășați cu ghinde — cr. până — cr. per — cumpîniți dela gară

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 21 Maiu 1891.

Table with multiple columns: Sîmînțe, Qualitatea per Hect., Pretul per 100 chilogr., etc. Rows include Grâu, Sîcără, Nutreț de vînare, etc.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 23 Maiu n. 1891.

Table with 4 columns: Hîrtie-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusești. Values: Cump. 9.25 vînd. 9.32, 10.45, 9.40, 1.38.

Bursa de Budapesta.

Din 21 Maiu n. 1891.

Table with 4 columns: Renta de aur ung., Renta de aur austriac., etc. Values: 104.45, 101.25, 113.50, 99.25, 92.25, 104.50, 97.40, 137.50, 129.—, 92.—, 110.50, 148.—, 998.—, 345.50, 800.60, 102.—, 5.53, 9.34, 57.80, 118.40.

Bursa de Viena.

Din 21 Maiu n. 1891.

Table with 4 columns: Renta de aur ung., Renta de aur austriac., etc. Values: 104.50, 101.30, 116.75, 118.25, 99.40, 92.10, 104.50, 137.—, 129.—, 92.10, 92.—, 110.70, 148.80, 998.—, 346.50, 800.60, 5.57, 9.36, 57.85, 118.40.

Bursa de București.

Table with 4 columns: Renta rom. per 1875, Renta română amort., etc. Values: 100 1/4, 39.—, 87 1/2, 107 1/2, 104 1/4, 104 1/2, 108 1/4, 37 1/2, 1452, 349, 347, 104, 272, Schimb, 1452, 349, 347, 104, 272.

Pentru redacțiune responsabil: Andreiu Baltescu.

Nr. 509/1891.

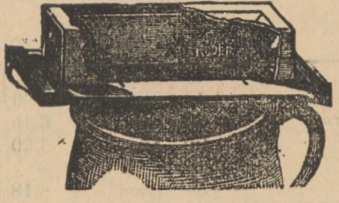
[1071] 1-2

Publicațiune.

În 31 Mai a. c. st. n. va avè loc în cancelaria comunală din Daia arândarea verbală a pășunatului de oi pe teritoriul comunei Daia pe timpul dela 1 Octomvrie 1891 până la 5 Mai 1892. Oferte nu se primesc. Condițiunile se pot vedè în cancelaria comunală.

Daia, în 21 Mai 1891.

Primăria comunală.

[1029] 12-20

Cluxe automate pentru clotani și șoareci

de casă și de câmp, prind săptămâni dealungul fără supraveghiere și garantează o stîrpire radicală. Se pot comanda cu prețul pentru clotani fl. 2.—, pentru șoareci fl. 1.20, prelîngă bani gata sau prin rambursă postală dela

KLOSS,

fabrică de novități patentate în Brünn. Prospecte ilustrate despre cluxe și alte novități gratis și franco.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiu.

A ieșit de sub tipar

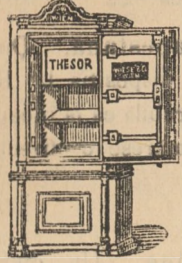
TINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

CASSE

sigure contra foc și spargere

dela

Theodor Wiese & Comp.

la

Carol F. Jickeli, în Sibiu, Piața-mică.

Deposit și vânzare exclusivă pentru Sibiu, Mediaș, Ibașfalén, Sighișoara, Făgăraș, Alba-Iulia, Sebeșul-săsesc, Abrud, Petroșeni, Blaj și giur.

[1070] 2-10

[1029] 10-20

Casa de expediție

Bernhard Ticho, Brünn.

Resturi de postav din Brünn, 3-10 metri pentru un rînd întreg de vestiminte fl. 3.75.

Kingwebe, 1/4 lat, mai bun ca pânza, 1 buc. 30 coți compleți fl. 6.—.

Resturi de postav din Brünn, 3-10 metri, materie de modă fl. 5.—.

Pânză de in de casă, 1/4 lat, fl. 5.50. 1/4 ” fl. 4.50.

Resturi de postav din Brünn, pentru pardesiuri, 2-10 metri, lână curată fl. 7.—.

Chiffon, calitatea cea mai fină, 1 bucată 30 coți compleți fl. 5.50.

Resturi de Kammgarn pentru vară, 6-40 mtr. la un rînd întreg fl. 3.—.

Plaid de vară, 3/4 mărime, o buc. toarsă fl. 1.20. lână curată 1 buc. fl. 2.—.

Resturi pentru giletcă-piquè, desinuri de mode, apt pentru spălat, pentru o giletcă completă fl. 1.—.

Garnitură de rips cu ciucuri, consistătoare din două acopereminte de pat și unul de masă fl. 4.—.

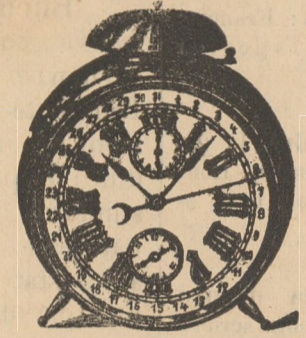
RESTURI de KAMMGARN DE MËTASA, pentru o păr. compl. de pantaloni 1-10 metri fl. 5.—.

Cămeși de lucru, Mollino sau Rumberger Oxford, 3 bucăți fl. 2.—.

Trimiterea prelîngă rambursă postală. — Mustre pentru materii de vestiminte pentru bărbați și dame se trimit grat. și franco. — Carte de mustre ptr. croitori nefrancate.

[1063] 3-50

Prețul fl. 2.95

Cu Călindar fl. 3.75

Ciasornic cu mecanism pentru deșteptat, anker, noaptea luminător, înalt de 18 centimetri, căsulia de metal nicelat.

EMIL MAYER,

fabrica de ciasornice,

Wien, I., Bauernmarkt 12.

Ciasornice cu Cuc, căsulia frumos sculptată, minutar de os, cu mecanism, care bate ceasurile fl. 8. Ciasornice Schwarzwälder cu o față de porcelan de 7 policari, bate oare întregi și jumătăți de oare fl. 3. Ciasornice cu mecanism de deșteptat, automate jux, prima fl. 4. Ciasornice cu pendulă 1 metru în lungime, umblă 8 zile, cu un scrin bogat în sculptură fl. 9, cu sonerie fl. 11, cu sonerie și 2 ponduri fl. 15, cu 3 ponduri, sonerie și mecanism cu repetiție fl. 25, cu mecanism de a umbla o lună de zile și cu călindar fl. 25. Ciasornice de argint anker pentru domni avînd toate 3 capacurile de argint fl. 10, cu o căsulia tare prima fl. 12, aceeași specie cu călindar fl. 16. Ciasornice de argint tula anker remontoir pentru domni ornate cu aur fl. 17, bregett spiral fl. 21. Ciasornice de aur anker remontoir pentru domni cu două capacuri de aur și mîner oval fl. 40, capae dublu fl. 50, poleiat luciu, sau bogat în gravuri, toate 3 capacurile de aur fl. 60. Ciasornice simple de metal pentru domni fl. 4, prima fl. 5, cu capae dublu fl. 6, ciasornice cu cuc și prepeleță, sonerie și mecanism cu repetiție fl. 18.

Emil Mayer

dela 1 Noemvrie 1889 I., Bauernmarkt 12.

Lista cu prețurile fabricii pentru tot soiul de ciasornice de părete și de buzunar gratis.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1890.

Table with multiple columns showing train routes and schedules between various cities like Budapest, Arad, Sibiu, and Hunedoara. Includes sub-sections for different lines and directions.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acți în Sibiu, sub responsabilitatea lui Ioan Popa Necșă.